PART 7

EVALUATION OF THE REPRODUCTION OF UNLICENSED COMPUTER PROGRAMS FOR PERSONAL USE UNDER INTELLECTUAL PROPERTY LAW

LİSANSSIZ BİLGİSAYAR PROGRAMLARININ ŞAHSİ KULLANIM AMACIYLA ÇOĞALTILMASININ FİKRİ MÜLKİYET HUKUKU KAPSAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

--

MERYEM SOLMAZ BİLİCİ

ABSTRACT

Computer programs are accepted as pieces of work within the scope of the Code No. 5846 on Intellectual and Artistic Works (**"CIAW"**). Accordingly, various legal and punitive sanctions are envisaged in the CIAW against the violation of the economic and moral rights of the author on computer programs. In this context, adaptation, reproduction and other use of computer programs by third parties without a valid transfer or license from the owner of the work constitutes copyright infringement. However, the CIAW regulates the reproduction of a work for "personal use" as an exception, so it does not constitute a violation. This makes it necessary to consider the issue of reproducing computer programs online, downloading unlicensed computer programs for personal use, and keeping them on the computer. When such an unlicensed use is detected, especially in commercial enterprises, it is controversial whether it falls within the scope of the exception. Although reproduction for personal use is permitted in the CIAW, various problems arise in the application of this exception in terms of computer programs. In our study, these issues are evaluated in light of the doctrine and the practice of the Court of Appeals.

KEYWORDS

COMPUTER PROGRAMS, LICENSE AGREEMENT, CIAW, PIRATED COMPUTER PROGRAMS.

ÖZET

Bilgisayar programları, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu (**"FSEK"**) kapsamında eser olarak kabul edilmektedir. Buna bağlı olarak bilgisayar programları üzerinde eser sahibinin sahip olduğu mali ve manevi hakların ihlaline karşı FSEK'te çeşitli hukuki ve cezai yaptırımlar öngörülmektedir. Bu çerçevede eser sahibinden geçerli bir devir veya lisans alınmaksızın üçüncü kişiler tarafından bilgisayar programlarının işlenmesi, çoğaltılması ve sair şekillerde kullanılması telif hakkı ihlali teşkil etmektedir. Bununla birlikte FSEK, istisna olarak bir eseri "şahsi kullanım" amacıyla çoğaltmanın ihlal teşkil etmeyeceğini düzenlemektedir. Bu durum, online olarak bilgisayar programlarını çoğaltma, şahsi kullanım için lisanssız bilgisayar programlarını internetten indirme ve bilgisayarda bulundurma meselesini değerlendirmeyi zorunlu kılmaktadır. Özellikle ticari işletmelerde bu şekilde bir lisanssız kullanımın tespit edilmesi halinde istisna kapsamına girip girmeyeceği tartışılmalıdır. Her ne kadar şahsi kullanım için çoğaltmaya FSEK'te izin verilmiş olsa da, bilgisayar programları açısından bu istisnanın uygulamasında çeşitli sıkıntılar gündeme gelmektedir. Çalışmamızda bu konular doktrin ve Yargıtay uygulaması ışığında değerlendirilmektedir.

ANAHTAR KELİMELER

BİLGİSAYAR PROGRAMLARI, LİSANS SÖZLEŞMESİ, FSEK, KORSAN BİLGİSAYAR PROGRAMLARI.

PART 7

Adaptation, reproduction and other use of computer programs by third parties without a valid transfer or license from the owner of the work constitutes copyright infringement.

Eser sahibinden geçerli bir devir veya lisans alınmaksızın üçüncü kişiler tarafından bilgisayar programlarının işlenmesi, çoğaltılması ve sair şekillerde kullanılması telif hakkı ihlali teşkil etmektedir.

I. INTRODUCTION

A computer program is defined as *"a computer command system arranged in a way that enables a computer system to perform a special operation or task, and the preparatory works that will enable the formation and development of this command system"* (CIAW[1] art. 1/g). Within the framework of this definition, a computer program includes ready-to-use programs as well as preparatory works that will result in the program in the next stage[2]. Pursuant to art. 2 of CIAW, both computer programs and preparatory works, provided that they result in the program at the next stage, are accepted as "works" under the category of *"science and literature works"*. It is in accordance with the system of the Code that computer programs, which are mostly produced as a result of intense intellectual effort, benefit from copyright protection under the CIAW[3]. In principle, the provisions on the protection of intellectual rights in the CIAW are also applicable to computer programs, as long as they do not differ by nature or contradict their qualifications[4].

For a computer program to be protected as a work, it must meet the conditions stipulated in the CIAW[5]. It means that the computer program should bear the characteristics of the author, in other words, it should not be a program that can be created by anyone. Secondly, computer programs to be defined as "works" in the Code is the formal condition required. As explained above, computer programs are accepted as "works" in the Code and the established case-law of the Court of Appeals[6]. To the extent that it meets these conditions, every computer program benefits from the copyright protection stipulated in the CIAW.

The person who has the rights to the computer program also has the economic rights regulated in the Code, which are adaptation, reproduction, distribution, representation and transmission to the public. In addition to criminal sanctions under the Articles 71 and 72 of the CIAW, violation of these rights also allows the right holder to file a lawsuit for detection, prevention and removal of violations and civil lawsuits for compensating pecuniary and non-pecuniary damages[7].

With the widespread use of the internet, it is known that computer programs are uploaded to the internet in a pirated way and that internet users can download computer programs from there without a license. Uploading a computer program into circulation over the Internet without permission violates the distribution right of the author and, in some cases, his/ her right of transmission

FOOTNOTE

1 The Official Gazette (OG) dated 13.12.1951, numbered 7981.

2 **Şener Dalyan,** Bilgisayar Programlarının Fikri Hukukta Korunması, Ankara 2009, p. 28.

3 **Dalyan,** p. 74.

4 **Dalyan,** p. 74.

5 **Dalyan,** p. 75.

6 Court of Appeals' General Assembly of Civil Law, dated 18.9.2013, numbered E. 2012/1854 K. 2013/1366.

7 **Canan Küçükali,** "Bilgisayar Programlarının Fikri Mülkiyet Kapsamında Korunması", İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Covid-19 Sosyal Bilimler Özel Sayısı, Spring 2020, I. 37, p. 113.

I. GİRİŞ

Bilgisayar programı, *"bir bilgisayar sisteminin özel bir işlem veya görev yapmasını sağlayacak bir şekilde düzene konulmuş bilgisayar emir dizgesini ve bu emir dizgesinin oluşum ve gelişimini sağlayacak hazırlık çalışmaları"* olarak tanımlanmaktadır (FSEK[1] md. 1/g). Bu tanım çerçevesinde bilgisayar programı, kullanıma hazır programların yanı sıra bir sonraki aşamada program sonucunu doğuracak hazırlık çalışmalarını da içermektedir[2]. FSEK md. 2 kapsamında hem bilgisayar programları hem de bir sonraki aşamada program sonucu doğurması şartıyla hazırlık çalışmaları, *"ilim ve edebiyat eserleri"* tahtında "eser" olarak kabul edilmektedir. Çoğu zaman yoğun bir fikri çaba sonucu ortaya konan bilgisayar programlarının FSEK kapsamında telif korumasından faydalanması kanunun sistematiğine uygundur[3]. Kural olarak FSEK'te yer alan fikri hakları korumaya yönelik hükümler, yapısı gereği bilgisayar programlarının farklılaşmadığı veya niteliklerine aykırı düşmediği müddetçe bilgisayar programları için de uygulama bulmaktadır[4].

Bir bilgisayar programının eser olarak korunabilmesi, elbette FSEK'te öngörülen şartları haiz olmasına bağlıdır[5]. Bu kapsamda bilgisayar programı eser sahibinin hususiyetini taşımalı, bir diğer ifadeyle herkes tarafından meydana getirilebilecek bir program olmamalıdır. İkinci olarak da bilgisayar programlarının "eser" olarak Kanun'da tanımlanması, şekli olarak aranan şartlardandır. Yukarıda izah edildiği üzere Kanun'da ve Yargıtay'ın yerleşik içtihatlarında[6] bilgisayar programları "eser" olarak kabul edilmektedir. Bu şartları taşıdığı oranda her bilgisayar programı, FSEK'te öngörülen telif korumasından faydalanır.

Bilgisayar programı üzerinde hak sahibi olan kişi, Kanun'da düzenlenen işleme, çoğaltma, yayma, temsil ve umuma iletim şeklindeki mali hakların da sahibi olur. Bu hakların ihlali, FSEK md. 71 ve 72 kapsamında cezai yaptırımı gerektirdiği gibi; ihlalin tespiti, önlenmesi, kaldırılması ile maddi ve manevi tazminat talepli hukuk davalarının açılmasına da imkân vermektedir[7].

İnternet kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte bilgisayar programlarının korsan bir şekilde internete yüklendiği ve internet kullanıcılarının buradan lisanssız bir şekilde bilgisayar programlarını indirebildikleri bilinmektedir. Bir bilgisayar programının internet üzerinden tedavüle sokulması eser sahibinin yayma hakkını ve somut olaya göre umuma iletim hakkını ihlal eder. *"Bu bağlamda, internet üzerinden ücretli ya da ücretsiz olarak bir programın kişisel bilgisayarlara ya da değişik dijital ortamlara indirilmesine*

DİPNOT

1 13.12.1951 tarih, 7981 sayılı Resmi Gazete (RG).

2 **Şener Dalyan,** Bilgisayar Programlarının Fikri Hukukta Korunması, Ankara 2009, s. 28.

3 **Dalyan,** s. 74.

4 **Dalyan,** s. 74.

5 **Dalyan,** s. 75.

6 Yargıtay H.G.K., T. 18.9.2013, E. 2012/1854 K. 2013/1366.

7 **Canan Küçükali,** "Bilgisayar Programlarının Fikri Mülkiyet Kapsamında Korunması", İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Covid-19 Sosyal Bilimler Özel Sayısı, Bahar 2020, S. 37, s. 113.

PART 7

to the public. "*In this context, the developer of the program is authorized to allow or prohibit downloading, copying or installing a program on personal computers or various digital media, free of charge or paid, over the internet*"[8]. It is possible to take legal and criminal actions based on copyright infringement against those who distribute computer programs on online platforms without such permissions/ licenses.

It is not possible to say that people who download pirated computer programs uploaded to the internet violate the distribution right of the author of the work. In other words, uploading an unlicensed computer program to the internet and making it accessible to third parties violates the "distribution right" of the author and the "right to transmit to the public" according to the conditions of the concrete case. In this respect, a counter-opinion or discussion cannot be found in the doctrine. On the other hand, downloading unlicensed programs over the internet, which is the main subject of our study, violates the author's reproduction right, because downloading an unlicensed program from the internet is considered as reproducing a computer program. The reason for examining the issue of downloading unlicensed programs in our study is the existence of some exceptions in terms of the reproduction right, although it is not foreseen in the distribution or other economic rights.

(download), kopyalanmasına veya yüklenmesine izin vermek ya da bunları yasaklamak yetkisi programı geliştirene aittir"[8]. Böyle bir izin/ lisans olmaksızın bilgisayar programını online platformlarda yayan kişiler aleyhine telif hakkı ihlaline dayalı hukuki ve cezai yollara başvurmak mümkündür.

İnternet ortamına yüklenmiş korsan bilgisayar programını indiren kişilerin, eser sahibinin yayma hakkını ihlal ettiğini söylemek mümkün değildir. Bir diğer ifadeyle lisanssız bir bilgisayar programını internet ortamına yükleyerek üçüncü kişilerin erişimine sunmak eser sahibinin "yayma hakkını" ve somut olayın şartlarına göre "umuma iletim hakkını" ihlal eder, bu açıdan doktrinde tartışmaya rastlanmamaktadır. Öte yandan çalışmamızın temel konusu olan, internet üzerinden lisanssız programların indirilmesi ise eser sahibinin çoğaltma hakkını ihlal eder. Zira internetten lisanssız program indirmek, bilgisayar programının çoğaltılması olarak kabul edilmektedir. Çalışmamızda lisanssız programın indirilmesi meselesinin özellikle incelenmesinin sebebi; yayma veya diğer mali haklarda öngörülmediği halde çoğaltma hakkı açısından bazı istisnaların getirilmiş olmasıdır. Bu çerçevede çoğaltmanın kişisel kullanım amacıyla gerçekleştirilmesi halinde telif hakkı ihlali olmayabileceğine ilişkin düzenlemeler vardır. İnternet ortamından gerçekleştirilen indirmelerin ise bu kapsamda değerlendirilip değerlendirilemeyeceği Ka-

FOOTNOTE

8 **Dalyan**, p. 144.

9 **Dalyan**, p. 158.

10 **Dalyan**, p. 159; **Selin Özden**, Karşılaştırmalı Hukukta Bilgisayar Programlarının Korunması, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2007, p. 172.

11 **Abdullah Çelik**, Fikir ve sanat eserleri üzerindeki çoğaltma ve yayma haklarının ihlali, ihlalin sonuçları, Doktora Tezi, İzmir 2010, p. 146-147.

12 **Tuğba Akdemir Kamalı**, Bilgisayar Programlarındaki Değişikliklerin Sonuçları, Ankara 2019, p. 134; **Çelik**, p. 147.

To illustrate, there are regulations stating that there may be no copyright infringement if the reproduction is made for personal use. It is not clearly regulated in the Code whether downloading computer programs from the internet can be considered within this scope. This problem will be discussed in more detail below within the framework of the concept of personal use.

II. REPRODUCTION FOR PERSONAL USE UNDER CIAW AND COMPUTER PROGRAMS

A. Reproduction For Personal Use

In parallel with comparative and international law regulations, the economic rights of the author are delimitated for certain reasons in Turkish law[9]. The most important of these is that the author cannot claim any rights or demands in case of reproduction of the work for personal use. Pursuant to art. 38/1 of the CIAW; "*it is possible to reproduce all intellectual and artistic works for personal use without profit. However, this reproduction cannot harm the legitimate interests of the right owner without a justified reason or cannot be contrary to the normal use of the work*". In order to reproduce the work based on personal use within the scope of this article; **i**) the use should be of a personal nature, **ii**) the legitimate interests of the author should not be harmed unjustly, and **iii**) it should not exceed the limits of normal use of the work.

Although such a regulation is included in the Code, personal use is not defined and its boundaries are not clearly drawn. In the doctrine, it is stated that personal use encompasses the personal needs of the reproducer himself, as well as a close and personal environment such as family and business environment, and even legal persons, although it is controversial, will be included in this scope[10]. However, taking a work related to the field of activity of a factory and giving it to factory employees by reproducing it can no longer be considered as personal use[11].

The most essential feature of personal use is to use it without the purpose of making a profit[12]. The purpose of making a profit may be

nun'da açık bir şekilde düzenlenmiş değildir. Kişisel (şahsi) kullanım kavramı çerçevesinde bu sorun aşağıda daha detaylı ele alınacaktır.

II. FSEK KAPSAMINDA KİŞİSEL KULLANIM AMACIYLA ÇOĞALTMA VE BİLGİSAYAR PROGRAMLARI

A. Kişisel Kullanım Amacıyla Çoğaltma

Mukayeseli ve uluslararası hukuk düzenlemelerine paralel olarak Türk hukukunda da eser sahibinin mali hakları, bazı gerekçelerle sınırlandırılmıştır[9]. Bunlardan en önemlisi, şahsi kullanım amacıyla bir eserin çoğaltılmasına karşı eser sahibinin herhangi bir hak ve talep ileri sürememesidir. Nitekim FSEK md. 38/1'e göre; *"Bütün fikir ve sanat eserlerinin, kâr amacı güdülmeksizin şahsen kullanmaya mahsus çoğaltılması mümkündür. Ancak, bu çoğaltma hak sahibinin meşru menfaatlerine haklı bir sebep olmadan zarar veremez ya da eserden normal yararlanmaya aykırı olamaz"*. Bu madde kapsamında kişisel kullanıma dayalı eserin çoğaltılabilmesi için; **i**) kullanımın şahsi nitelikte olması, **ii**) Eser sahibinin meşru menfaatlerine haksız bir şekilde zarar verilmemesi ve **iii**) Eserden normal yararlanma sınırlarını aşmaması gerekir.

Kanunda bu şekilde bir düzenlemeye yer verilmişse de şahsen kullanım tanımlanmamış ve sınırları net bir şekilde çizilmemiştir. Doktrinde şahsen kullanımın, bizzat çoğaltanın şahsi ihtiyaçları için olabileceği gibi aile ve iş çevresi gibi yakın ve kişisel bir çevre içerisinde de kullanılabileceği, hatta tartışmalı olmakla birlikte tüzel kişilerin de bu kapsama gireceği belirtilmektedir[10]. Ancak bir fabrikanın faaliyet alanı ile ilgili bir eserin alınıp çoğaltılarak fabrika çalışanlarına verilmesi artık kişisel bir kullanım olarak değerlendirilemez[11].

Şahsen kullanımın en temel hususiyeti, kâr elde etme amacı olmaksızın kullanmaktır[12]. Kâr elde etme amacı çoğaltma üzerinden bir gelir elde etmek şeklinde olabileceği gibi, gi-

DİPNOT

8 **Dalyan**, s. 144.

9 **Dalyan**, s. 158.

10 **Dalyan**, s. 159; **Selin Özden**, Karşılaştırmalı hukukta bilgisayar programlarının korunması, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2007, s. 172.

11 **Abdullah Çelik**, Fikir Ve Sanat Eserleri Üzerindeki Çoğaltma Ve Yayma Haklarının İhlali, İhlalin Sonuçları, Doktora Tezi, İzmir 2010, s. 146-147.

12 **Tuğba Akdemir Kamalı**, Bilgisayar Programlarındaki Değişikliklerin Sonuçları, Ankara 2019, s. 134; **Çelik**, s. 147.

PART 7

to earn an income through reproduction, as well as the reproductions made for the purpose of saving expenses may exceed the personal use limit[13]. In this context, reproduction in excess of those required for personal use constitutes a presumption of profit motive[14].

In addition, the reproduction of the work for personal use requires the reproducer to have a justified cause and not exceed the limits of normal use[15].

US court decisions look at four key criteria for determining personal use. These are:

a) Purpose and character of use

b) The type/ nature of the reproduced work

c) Reproduction amount

d) The market value of the reproduced work and the effect of the reproduction on the market[16].

These criteria allow to determine whether the use is "personal", in other words, if it exceeds these criteria it is no longer accepted as personal use. In our opinion, it should be accepted that the above-mentioned criteria are suitable to be applied in terms of Turkish law and will help in determining the individuality of use.

In our legislation, it is not specified for what purposes personal copies can be made. However, in comparative law it is accepted that personal use covers specific and non-commercial purposes such as education, training and research. The "fair use" concept, which is especially conceptualized in US law, accepts the reproduction of copyrighted works for purposes such as education, training and research. In other words, fair use is a concept that allows the reproduction of some or sometimes all of the works protected under copyright law due to social and intellectual requirements[17]. However, this concept is mostly used for a very small part of the printed works (such as 2-3 pages of a book), and reproduction of computer programs based on the "fair use" concept is not accepted. So reproduction of a computer program is considered copyright infringement under US law, even for educational purposes[18]. On the other hand, reproduction of computer programs for educational and research purposes without commercial purpose is not considered as copyright infringement in Australia[19].

derden tasarruf amacıyla yapılan çoğaltmalar da şahsen kullanım sınırını aşabilecektir[13]. Bu kapsamda kişisel kullanım için gerekli olandan fazla miktarda yapılan çoğaltma, kâr amacı güdüldüğüne yönelik karine teşkil eder[14].

Bunun yanı sıra eserin kişisel kullanım için çoğaltılması; çoğaltanın haklı bir sebebe dayanmasını ve normal kullanım sınırlarını aşmamasını gerektirir[15].

ABD mahkeme kararlarında kişisel kullanımın tespiti için dört temel kritere bakılmaktadır:

a) Kullanımın amacı ve karakteri,

b) Çoğaltılan eserin türü/ doğası,

c) Çoğaltma miktarı,

d) Çoğaltılan eserin piyasa değeri ve çoğaltmanın piyasadaki etkisi[16].

Bahse konu kriterler, kullanımın "şahsi" olup olmadığını tespit edebilmeyi sağlamaktadır. Zira bu kriterleri aşan bir kullanım artık kişisel bir kullanım değildir. Kanaatimizce yukarıda yer verilen kriterlerin, Türk hukuku açısından uygulanmasında bir sakınca olmayıp kullanımın kişiselliğini tespit etmede yardımcı olacağı kabul edilmelidir.

Mevzuatımızda kişisel kullanımın hangi amaçlarla yapılabileceği belirtilmiş değildir. Bununla birlikte mukayeseli hukukta kişisel kullanımın eğitim, öğretim ve araştırma gibi spesifik ve ticari olmayan amaçları kapsadığı kabul edilmektedir. Özellikle ABD hukukunda kavramsallaşan "adil kullanım", telife konu eserlerin; eğitim, öğretim, araştırma gibi amaçlarla çoğaltılmasını mümkün kabul etmektedir. Bir diğer ifadeyle adil kullanım; toplumsal ve entelektüel gereklilikler dolayısıyla telif hukuku kapsamında korunan eserlerin bir bölümünün veya bazen tamamının kopyalanarak çoğaltılmasına imkân tanıyan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır[17]. Bununla birlikte bu kavram daha çok basılı eserlerin çok cüz'i bir kısmına (örneğin bir kitabın 2-3 sayfası gibi) yönelik olup özellikle bilgisayar programları açısından bu şekilde bir çoğaltma kabul edilmemektedir. Bir diğer ifadeyle ABD hukukuna göre eğitim amaçlı olsa dahi bir bilgisayar programının çoğaltılması telif hakkı ihlali kabul edilmektedir[18]. Öte yandan Avusturalya'da, ticari amaç taşımaksızın eğitim ve araştırma amaçlı bilgisayar programının çoğaltılması telif hakkı ihlali olarak görülmemektedir[19].

FOOTNOTE

13 **Dalyan,** p. 159.

14 **Çelik,** p. 147.

15 **Çelik,** p. 148.

16 **Yeong Zee Kin,** "Getting the Shoe to Fit: Fine-Tuning Copyright Protection for Computer Programs", Singapore Law Review, 1997, I. 18, p. 520.

17 **William F. Patry/ Richard A. Posner,** "Fair Use and Statutory Reform in the Wake of Eldred," California Law Review 92, December 2004, I. 6, p. 1643.

18 EDUCOM, "Using Software: A Guide to the Ethical and Legal Use of Software for Members of the Academic Community", https://wustl.edu/about/compliance-policies/computers-internet-policies/legal-ethical-software-use/ (Access date: 27.05.2022).

19 **Alex Jones,** "The Protection of Computer Programs under TRIPS: The Subject Matter Issue", Journal of Law and Information Science, 1999, V. 10, I. 1, p. 45.

20 **Çelik,** p. 155.

21 For different opinions see **Dalyan,** p. 161; **Kerim Arslan,** Bilişim ve Yazılım Teknolojilerinin Fikri ve Sınai Mülkiyet Hakları Açısından Türkiye ve Uluslararası Alandaki Görünümü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2018, p. 60-61.

22 **İlhami Güneş,** Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku, Ankara 2022, p. 271; **Çelik,** p. 156.

B. Reproduction of Computer Programs For Personal Use

Compared to other types of works, computer programs are easy to reproduce and it is difficult to control that[20]. For this reason, it is debatable in the doctrine whether the right to reproduce for personal use as stipulated in art. 38 of the CIAW in terms of computer programs is applicable or not[21]. Considering computer programs as a work within the scope of the CIAW and that computer programs are not excluded in art. 38/1 of the CIAW, it can be said that computer programs may also be reproduced for personal use. However, the inclusion of additional provisions on computer programs in the continuation of art. 38 also reveals an interpretation that the reproduction of computer programs for personal use is considered to be limited by these additional provisions[22]. One of the most important bases of this view is that there is no general regulation regarding the personal use of computer programs in the European Community Directive No. 91/250 on the legal protection of computer programs, but rather the reproduction of the program is allowed only in specific cases (in parallel with art 38/2 and further paragraphs of the CIAW).

Accordingly, those who consider that the personal use of the computer program is limited by the special regulations in the CIAW limit the reproduction of the computer program for personal use with only one backup copy pursuant to art. 38/2 of the CIAW. A backup

B. Bilgisayar Programlarının Şahsen Kullanım Amacıyla Çoğaltılması

Diğer eser türlerine göre bilgisayar programlarının çoğaltılması oldukça kolay olup bunun kontrolü ise zordur[20]. Bu sebeple bilgisayar programları açısından FSEK md. 38'de öngörülen şahsen kullanma amacıyla çoğaltma hakkının uygulanıp uygulanmayacağı doktrinde tartışmalıdır[21]. Bilgisayar programlarının FSEK kapsamında bir eser sayılması ve FSEK md. 38/1'de bilgisayar programlarının hariç tutulmaması karşısında, bilgisayar programlarının da şahsen kullanım amacıyla çoğaltılabileceği söylenebilecektir. Bununla birlikte FSEK md. 38'in devamında bilgisayar programlarına ilişkin ek düzenlemelere yer verilmesi, bilgisayar programlarının kişisel kullanım amacıyla çoğaltılmasının bu ek düzenlemeler ile sınırlı olarak kabul edildiği şeklinde bir yorumu da ortaya çıkarmaktadır[22]. Bu görüşün en önemli dayanaklarından birisi; bilgisayar programların hukuki korumasına ilişkin 91/250 sayılı Avrupa Topluluğu direktifinde, bilgisayar programlarının şahsi kullanımına ilişkin genel bir düzenlemeye yer verilmeyip salt (FSEK md. 38/2 ve devamı fıkraları ile paralel) spesifik durumlarda programın çoğaltılmasına müsaade edilmesidir.

Buna göre bilgisayar programının şahsi kullanımını FSEK'teki özel düzenlemelerle sınırlı görenler; bilgisayar programının çoğaltılması imkânını FSEK md. 38/2 çerçevesinde bir yedek kopya ile sınırlandırmaktadır. Yedekleme kopyası, ayrı bir veri taşıyıcısında bilgisayar programının yedeklenmesi, bir diğer ifadeyle

DİPNOT

13 **Dalyan,** s. 159.

14 **Çelik,** s. 147.

15 **Çelik,** s. 148.

16 **Yeong Zee Kin,** "Getting the Shoe to Fit: Fine-Tuning Copyright Protection for Computer Programs", Singapore Law Review, 1997, S. 18, s. 520.

17 **William F. Patry/ Richard A. Posner,** "Fair Use and Statutory Reform in the Wake of Eldred," California Law Review 92, Aralık 2004, S. 6, s. 1643.

18 EDUCOM, "Using Software: A Guide to the Ethical and Legal Use of Software for Members of the Academic Community", https://wustl.edu/about/compliance-policies/computers-internet-policies/legal-ethical-software-use/ (Erişim tarihi: 27.05.2022).

19 **Alex Jones,** "The Protection of Computer Programs under TRIPS: The Subject Matter Issue", Journal of Law and Information Science, 1999, C. 10, S. 1, s. 45.

20 **Çelik,** s. 155.

21 Farklı görüşler için bkz. **Dalyan,** s. 161; **Kerim Arslan,** Bilişim ve Yazılım Teknolojilerinin Fikri ve Sınai Mülkiyet Hakları Açısından Türkiye ve Uluslararası Alandaki Görünümü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2018, s. 60-61.

22 **İlhami Güneş,** Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku, Ankara 2022, s. 271; **Çelik,** s. 156.

PART 7

copy is a backup of a computer program on a separate data carrier, so in other words, keeping a copy of it[23]. According to US law, it is possible to reproduce a computer program for archiving/ backup purposes or as required by the use of the program itself, provided that it does not exceed one copy[24]. Any reproduction beyond that is considered copyright infringement. Dalyan is of the opinion that it is not possible to reproduce computer programs for personal use except as stipulated in art. 38/2-3 of the CIAW[25].

On the other hand, according to Suluk and Orhan; computer programs may be reproduced for personal use pursuant to art. 38 of the CIAW, provided that the programs are acquired by legal means[26].

As it can be seen, there is no clear provision in the legislation regarding the reproduction of the computer program for personal use, and there is no consensus in the doctrine. However, those who accept the reproduction of computer programs for personal use require that the said program be acquired through legal means. In other words, even if reproduction for personal use is accepted, this reproduction must be done on the copy obtained through legal means.

Pursuant to art. 38/3 of the CIAW; "*in the absence of decisive provisions in the contract, the person who obtained the computer program through legal means can reproduce or process it, if it is necessary for the proper use of the computer program for the intended purpose, including error correction*". Therefore reproduction or adaptation of a computer program within the scope of this article is only possible for persons who acquired the program through legal means[27]. Acquiring through legal means includes obtaining the right to use within the framework of one of the Law of Obligations agreements such as sale, donation, rent or loan, in addition to a license or transfer agreement. Similarly, it includes acquisition pursuant to a specific law provision or provisions of inheritance law within this scope[28]. Therefore, whether there is a legal relationship or not, the use based on possession or property right protected by the legal order means acquiring through legal means.

bir kopyasının tutulmasıdır[23]. ABD hukukuna göre de bir bilgisayar programının arşiv/ yedekleme amacıyla veya programın kendisinin kullanımının gerektirmesi dolayısıyla bir âdeti aşmayacak şekilde çoğaltılabilmesi mümkündür[24]. Bunun ötesinde bir çoğaltma ise telif hakkı ihlali olarak kabul edilmektedir. Nitekim Dalyan, FSEK md. 38/2-3 dışında bilgisayar programlarının şahsen kullanım amacıyla çoğaltılmasının mümkün olmadığı görüşündedir[25].

Öte yandan Suluk ve Orhan'a göre ise; hukuki yoldan edinilmiş olması kaydıyla FSEK md. 38 kapsamında bilgisayar programları kişisel kullanım amaçlı çoğaltılabilecektir[26].

Görüldüğü üzere bilgisayar programının şahsi kullanım amacıyla çoğaltılması konusunda mevzuatta açık bir hüküm olmadığı gibi doktrinde bir görüş birliği de yoktur. Ancak bilgisayar programlarının şahsi kullanım amacıyla çoğaltılmasını kabul edenler, söz konusu programın hukuki yollardan elde edilmesini şart koşmaktadır. Bir diğer ifadeyle şahsen kullanım amacıyla çoğaltma yapılmasının kabul edilmesi halinde dahi bu çoğaltmanın, hukuki yollardan elde edilmiş nüsha üzerinden yapılması gerekmektedir.

FSEK md. 38/3'e göre; *"sözleşmede belirleyici hükümlerinin yokluğu durumunda, hata düzeltme de dahil, bilgisayar programının düşünüldüğü amaca uygun kullanımı için gerekli olduğu durumda, bilgisayar programının onu hukuki yollardan edinen kişi tarafından çoğaltılması ve işlenmesi serbesttir"*. O halde bir bilgisayar programının bu madde kapsamında çoğaltılması veya işlenmesi, ancak programı hukuki yollardan edinmiş kişiler açısından mümkündür[27]. Hukuki yollardan elde etme ile kastedilen ise; lisans veya devir sözleşmesinin yanı sıra satım, bağışlama, kira yahut ödünç gibi Borçlar Hukuku sözleşmelerinden biri çerçevesinde kullanım hakkı elde etmeyi kapsamaktadır. Keza kanun hükmü veya miras hükümleri uyarınca iktisap etme de bu kapsama dâhil olur[28]. O halde bir hukuki ilişki olsun veya olmasın, hukuk düzeni tarafından korunan zilyetlik veya mülkiyet hakkına dayalı kullanım, hukuki yollardan edinmeyi ifade etmektedir.

FOOTNOTE

23 **Tuğba Akdemir Kamalı,** Bilgisayar Programlarındaki Değişikliklerin Sonuçları, Ankara 2019, p. 134-135.

24 **Paul I. Kravetz,** "Copyright Protection of Computer Programs," Journal of the Patent and Trademark Office Society, January 1998, V. 80, I. 1, p. 52.

25 **Dalyan,** p. 163.

26 Cited from **Dalyan,** p. 161: **Cahit Suluk/ Ali Orhan,** Uygulamalı Fikri Mülkiyet Hukuku, Genel Esaslar, Fikir ve Sanat Eserleri, V. II, İstanbul 2005, p. 566.

27 **Çelik,** p. 156.

28 **Dalyan,** p. 167.

29 Court of Appeals' 11th Chamber of Civil Law, dated 10.12.2014, numbered E. 2014/10237 K. 2014/19384; Court of Appeals' 11th Chamber of Civil Law, dated. 20.1.2014, numbered E. 2013/12072 K. 2014/1113; Court of Appeals' 11th Chamber of Civil Law, dated 20.3.2013, numbered E. 2012/5929 K. 2013/5486.

30 **Güneş,** p. 377.

C. Evaluation of Unlicensed Computer Programs Downloaded from the Internet

As stated above, reproduction of a computer program for personal use is controversial in the doctrine. However, even those who believe in the doctrine that computer programs can be reproduced for personal use accept that this reproduction is only possible for those who acquire the program through legal means. The Court of Appeals is also of this opinion[29]. Therefore, reproducing a computer program by downloading it from the internet or by cracking a password from another computer is illegal, even for personal use. In other words, "*it is clear that copying computer programs, even if it is on the internet, violates copyrights, unless the freedom to reproduce and benefit from computer programs is expressly stated or they are open source*"[30].

As it can be seen, downloading unlicensed computer programs from the internet constitutes a copyright violation. Since the program uploaded to the internet is not "acquired through legal means", such download activity cannot be evaluated as "personal use" in accordance with art. 38 of the CIAW.

However, if the person downloading the unlicensed program be a student who wants to improve himself/ herself or a non-purchasing individual and using the downloaded pro-

C. İnternetten İndirilen Lisanssız Bilgisayar Programlarının Değerlendirilmesi

Yukarıda ifade edildiği üzere bir bilgisayar programının şahsi kullanım amacıyla çoğaltılması doktrinde tartışmalıdır. Bununla birlikte doktrinde bilgisayar programlarının şahsi kullanım için çoğaltılabileceği görüşünde olanlar dahi, bu çoğaltmanın ancak programı hukuki yoldan edinenler açısından mümkün olduğunu kabul etmektedir. Yargıtay da bu görüştedir[29]. Doğal olarak internet ortamından indirilmek veya başka bir bilgisayardan şifre kırmak suretiyle temin etmek suretiyle bir bilgisayar programının çoğaltılması, şahsi kullanım için dahi olsa hukuka aykırıdır. Bir diğer ifadeyle *"bilgisayar programlarının çoğaltma ve faydalanma serbestisi açıkça belirtilmediği veya açık kaynak olmadıkları sürece, internet üzerinden olsa bile aynen kopyalanmasının telif haklarını ihlal ettiği açıktır"*[30].

Görüldüğü üzere lisanssız bilgisayar programlarının internet üzerinden indirilmesi telif hakkı ihlali teşkil etmektedir. İnternete yüklenen programın "hukuki yoldan edinilmiş" olmaması dolayısıyla bu şekilde bir indirme eyleminin FSEK md. 38 çerçevesinde "şahsi kullanım" olarak değerlendirilmesi de mümkün değildir.

Bununla birlikte lisanssız programı indiren kişinin kendisini geliştirmek isteyen bir öğrenci veya satın alma gücü olmayan bir birey olması ve indirilen programı ticari bir amaç gütmek-

Therefore, reproducing a computer program by downloading it from the internet or by cracking a password from another computer is illegal, even for personal use.

Doğal olarak internet ortamından indirilmek veya başka bir bilgisayardan şifre kırmak suretiyle temin etmek suretiyle bir bilgisayar programının çoğaltılması, şahsi kullanım için dahi olsa hukuka aykırıdır.

DİPNOT

23 **Tuğba Akdemir Kamalı,** Bilgisayar Programlarındaki Değişikliklerin Sonuçları, Ankara 2019, s. 134-135.

24 **Paul I. Kravetz,** "Copyright Protection of Computer Programs," Journal of the Patent and Trademark Office Society, Ocak 1998, C. 80, S. 1, s. 52.

25 **Dalyan,** s. 163.

26 **Dalyan,** s. 161'den naklen: **Cahit Suluk/ Ali Orhan,** Uygulamalı Fikri Mülkiyet Hukuku, Genel Esaslar, Fikir ve Sanat Eserleri, C. II, İstanbul 2005, s. 566.

27 **Çelik,** s. 156.

28 **Dalyan,** s. 167.

29 Yargıtay 11. H.D., T. 10.12.2014, E. 2014/10237 K. 2014/19384; Yargıtay 11. H.D., T. 20.1.2014, E. 2013/12072 K. 2014/1113; Yargıtay 11. H.D., T. 20.3.2013, E. 2012/5929 K. 2013/5486.

30 **Güneş,** s. 377.

PART 7

gram for non-commercial purposes, should it be considered a copyright violation[31]? It is clear that this is a copyright violation within the framework of the explanations above and the Court of Appeals' decisions. However, the severity of the sanctions envisaged in the case of copyright infringement (especially triple compensation under art. 68 of the CIAW) may result in unfair outcomes. In other words, the copyright owner will be able to obtain a much higher compensation than suffered, and the compensation will turn into a means of enrichment. For this reason, in terms of ideal law, it is imperative that the boundaries of the right to reproduce computer programs for personal use be drawn more clearly and fairly and brought into legal regulation.

D. Responsibility of Commercial Entities

As a rule, the use of an unlicensed program by a person raises the responsibility of the person in question. However, art. 66/2 of the CIAW has widened the scope of liability in case of unlicensed use by introducing an exception and regulated that some persons other than the actual perpetrator are also responsible. According to the aforementioned regulation; "*If the infringement was committed by a representative or employees of a commercial entity while performing their services, a lawsuit may also be filed against the owner of the entity. The fault of the perpetrator or the persons mentioned in the second paragraph is not essential*". This article brings strict liability for commercial enterprises. Even if there is not a fault or intervention, downloading a computer program from the internet or using an unlicensed program by the authorities or employees of the commercial entity raises the liability of the entity for compensation[32].

It should be noted that commercial enterprises often do not have the opportunity to reproduce a work within the scope of "personal use", since they operate for the purpose of making profit, as the actions and transactions of the enterprise are in principle of a commercial nature. Within this framework, downloading a pirated program to a computer connected to the enterprise without obtaining a license, or reproducing a licensed software in violation of the contract and installing it on other computers in the enterprise constitutes copyright infringement, even if it is limited to internal works.

sizin kullanması bir telif hakkı ihlali olarak görülmeli midir[31]? Yukarıda yer alan açıklamalar ve Yargıtay kararları çerçevesinde bunun bir telif hakkı ihlali olduğu açıktır. Ancak telif hakkı ihlali durumunda öngörülen yaptırımların ağırlığı (özellikle FSEK md. 68 kapsamında üç kat tazminat), adil olmayan sonuçlar ortaya çıkarabilecektir. Bir başka deyişle telif hakkı sahibi, zarara uğradığından çok daha fazla bir tazminat elde edebilecek ve tazminat bir zenginleşme aracına dönüşebilecektir. Bu sebeple ideal hukuk bakımından bilgisayar programlarının şahsi kullanım amacıyla çoğaltılma hakkının sınırlarının daha net ve âdil bir şekilde çizilmesi ve hukuki düzenlemeye kavuşturulması zorunludur.

D. Ticari İşletmelerin Sorumluluğu

Kural olarak bir kişinin lisanssız bir program kullanması, bahse konu kişinin sorumluluğunu gündeme getirmektedir. Bununla birlikte FSEK md. 66/2 bir istisna getirerek lisanssız kullanım halinde sorumluluğun kapsamını genişletmiş ve fiili işleyen dışında bazı kişilerin de sorumlu olduğunu düzenlemiştir. Anılan düzenlemeye göre; *"Tecavüz, hizmetlerini ifa ettikleri sırada bir işletmenin temsilcisi veya müstahdemleri tarafından yapılmışsa işletme sahibi hakkında da dava açılabilir. Tecavüz edenin veya ikinci fıkrada yazılı kimselerin kusuru şart değildir"*. Bu madde, ticari işletmeler açısından kusursuz sorumluluk hali getirmektedir. Zira herhangi bir kusuru ve dâhili olmasa dahi, işletme yetkilileri veya çalışanları tarafından internetten bir bilgisayar programının indirilmesi veya lisanssız bir programın kullanılması işletmenin tazminat sorumluluğunu doğurmaktadır[32].

Belirtmek gerekir ki ticari işletmeler kâr elde etme amacıyla faaliyet göstermeleri dolayısıyla bir eseri "şahsi kullanım" kapsamında çoğaltma imkânına çoğu zaman sahip olamazlar. Zira işletmenin eylem ve işlemleri kural olarak ticari niteliktedir. Bu kapsamda lisans alınmadan işletmeye bağlı bir bilgisayara korsan program indirilmesi veya lisanslı bir yazılımın sözleşmeye aykırı bir şekilde çoğaltılarak işletmedeki diğer bilgisayarlara yüklenmesi, işletme içi işler ile sınırlı olsa bile telif hakkı ihlali teşkil eder.

Burada dikkat edilmesi gereken husus, işletme çalışanının veya yetkilisinin telif hakkı ihlali teşkil eden eylemi ile işletme arasında

FOOTNOTE

31 **Richard A. Posner,** "The Eighth Annual Honorable Helen Wilson Nies Memorial Lecture in Intellectual Property Law - Do We Have Too Many Intellectual Property Rights", Marquette Intellectual Property Law Review 9, Summer 2005, I. 2, p. 179.

32 Court of Appeals' 11th Chamber of Civil Law, dated 10.12.2014, numbered E. 2014/10237 K. 2014/19384.

33 Court of Appeals' 11th Chamber of Civil Law, dated 11.03.2013, numbered E. 2012/5329, K. 2013/4675.

34 **Küçükali,** p. 43.

The point to be considered here is that there must be a link between the action of the employee or representative of the enterprise that constitutes copyright infringement and the enterprise. In other words, just working in a company does not directly require any action taken by the employee liability of the enterprise. As a matter of fact, upon the detection of an unlicensed program on the personal computer of a company employee in a case, the 11th Civil Chamber of the Court of Appeals made an evaluation "*by considering whether the captured software program was used in company works, the defendant company personnel, who is alleged to be the owner of the laptop on which the program was installed, the training date and installation dates of this software*" and overturned the District Court's decision[33]. Thereupon, the District Court re-examined the file and stated, *"there is no legal basis for the defendant company to be held liable for the software installed on the computer that was found in the car during a search, which does not belong to the company and that has not been proven to have been used in the company. Since it has not been proven that this program was used in the company's business, when it was installed on the computer belonging to the company employee does not matter in terms of the liability of the company"*. The decision was approved by the Court of Appeals[34].

As explained under this heading and in the Court of Appeals' decisions cited; it is not possible to apply the "personal use" provision for commercial enterprises. That means

bir bağın olması zorunluluğudur. Bir başka deyişle salt bir işletmede çalışıyor olması, söz konusu çalışan tarafından gerçekleştirilen her türlü eylemi doğrudan işletmenin sorumluluğu kapsamına sokmaz. Nitekim bir olayda şirket elemanının şahsi bilgisayarında lisanssız programın tespit edilmesi üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesi; *"yakalanan yazılım programının şirket işlerinde kullanılıp kullanılmadığı, programın yüklendiği laptopun sahibi olduğu iddia edilen davalı şirket personelinin bu yazılıma ilişkin gördüğü eğitim tarihi ile yükleme tarihleri dikkate alınarak bir değerlendirme yapılması gerektiğini"* belirterek Yerel Mahkeme kararını bozmuştur[33]. Bunun üzerine dosyayı tekrar inceleyen Yerel Mahkeme; *"şirkette kullanıldığı kanıtlanmayan şirkete de ait olmayan, üstelik arama sırasında arabada bulunan bilgisayarda yüklü programdan dolayı varsayım olarak davalı şirketin sorumluluğuna gidilmesinin hukuki temeli bulunmamaktadır. Bu programın şirket işinde kullanıldığı kanıtlanmadığından şirket çalışanına ait bilgisayara ne zaman yüklendiğinin de şirketin sorumluluğu bakımından bir önemi yoktur"* gerekçesiyle davayı reddetmiş ve bu karar Yargıtay'ca onanmıştır[34].

Bu başlık altında açıklandığı ve atıf yapılan Yargıtay kararlarında izah edildiği üzere; ticari işletmeler açısından "şahsi kullanım" hükmünün uygulanması mümkün değildir. Doğal olarak ticari işletmenin, yetkilisinin veya çalışanının lisanssız bir program kullanması veya internetten bu nitelikte bir program indirmesi telif hakkı ihlali teşkil etmektedir. Bununla birlikte her somut uyuşmazlıkta yetkili/ çalışan

DİPNOT

31 **Richard A. Posner,** "The Eighth Annual Honorable Helen Wilson Nies Memorial Lecture in Intellectual Property Law - Do We Have Too Many Intellectual Property Rights", Marquette Intellectual Property Law Review 9, Yaz 2005, S. 2, s. 179.

32 Yargıtay 11. H.D., T. 10.12.2014, E. 2014/10237 K. 2014/19384.

33 Yargıtay 11. H.D., T. 11.03.2013, E. 2012/5329, K. 2013/4675.

34 **Küçükali,** s. 43.

PART 7

IF THE PERSON DOWNLOADING AND USING THE UNLICENSED PROGRAM IS PERFORMING THIS PROGRAM WITHIN THE SCOPE OF AN ENTERPRISE'S ACTIVITIES; THE RESPONSIBILITY OF THE ENTERPRISE WILL ALSO BE ON THE AGENDA WITHIN THE SCOPE OF ART. 66 OF THE CIAW.

that the use of an unlicensed program by a commercial enterprise, its official or employee or downloading such a program from the internet constitutes copyright infringement. However, in every concrete dispute, the connection of the unlicensed program used/ downloaded by the representative/ employee in the enterprise should be determined, and if there is no link, the enterprise should not be held responsible.

III. CONCLUSION

As examined above, computer programs are accepted as works, provided that they meet the conditions stipulated in the CIAW. For this reason, computer programs also benefit from the provisions on the protection of works in the CIAW. However, it is disputed in the doctrine whether the possibility of reproduction without permission from the author for "personal use", which is regulated in art. 38 of the CIAW, is applicable for computer programs. In short, personal use means the reproduction of a small part of a work for a specific purpose such as education, research, criticism, for oneself or family members or relatives, without intending to make a profit. Although there are those who say that art. 38/1 of the CIAW cannot be applied for computer programs; a group of scholars in the doctrine accept that computer programs will also be included in this scope, but in any case, the actual program to be reproduced for personal use must still be "legally acquired". In this case, downloading unlicensed programs on the internet that are not legally acquired will constitute copyright infringement. On the other hand, if the person downloading and using the unlicensed program is performing this program within the scope of an enterprise's activities; the responsibility of the enterprise will also be on the agenda within the scope of art. 66 of the CIAW.

tarafından kullanılan/ indirilen lisanssız programın işletme ile bağı tespit edilmeli, eğer bir bağ yoksa işletme bundan dolayı sorumlu tutulmamalıdır.

III. SONUÇ

Yukarıda incelendiği üzere FSEK'te öngörülen şartları sağlaması kaydıyla bilgisayar programları eser olarak kabul edilmektedir. Bu sebeple FSEK'te eserlerin korunmasına ilişkin hükümlerden bilgisayar programları da faydalanır. Ancak FSEK md. 38'de düzenleme bulan "şahsi kullanım" için eser sahibinden izin almaksızın çoğaltma imkânının bilgisayar programları için söz konusu olup olmadığı doktrinde tartışmalıdır. Kısaca şahsi kullanım; kâr amacı gütmeksizin bir eserin cüz'i bir kısmının eğitim, araştırma, eleştiri gibi spesifik bir amaçla kişinin kendisi veya aile bireyleri yahut yakınları için çoğaltması anlamına gelmektedir. FSEK md. 38/1'in bilgisayar programları için uygulanamayacağını söyleyenler bulunmakla birlikte; doktrinde bir kesim, bilgisayar programlarının da bu kapsama gireceğini ama her halükarda şahsi kullanım için çoğaltma yapılacak asıl programın "hukuki yoldan edinilmiş" olması gerektiğini aramaktadır. Bu durumda hukuki yoldan edinilmemiş olan internet üzerindeki lisanssız programları indirmek, telif hakkı ihlali teşkil edecektir. Öte yandan lisanssız programı indiren ve kullanan kişinin, bu programı bir işletmenin faaliyeti kapsamında gerçekleştiriyor olması halinde; FSEK md. 66 kapsamında işletmenin sorumluluğu da gündeme gelecektir.

BIBLIOGRAPHY

ABDULLAH ÇELİK, Fikir ve sanat eserleri üzerindeki çoğaltma ve yayma haklarının ihlali, ihlalin sonuçları, Doktora Tezi, İzmir 2010.

ALEX JONES, "The Protection of Computer Programs under TRIPS: The Subject Matter Issue", Journal of Law and Information Science, 1999, V. 10, I. 1.

CANAN KÜÇÜKALİ, "Bilgisayar Programlarının Fikri Mülkiyet Kapsamında Korunması", İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Covid-19 Sosyal Bilimler Özel Sayısı, Bahar 2020, I. 37.

EDUCOM, "Using Software: A Guide to the Ethical and Legal Use of Software for Members of the Academic Community", https://wustl.edu/about/compliance-policies/computers-internet-policies/legal-ethical-software-use/ (Access date: 27.05.2022).

İLHAMİ GÜNEŞ, Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku, Ankara 2022.

KERİM ARSLAN, Bilişim ve Yazılım Teknolojilerinin Fikri ve Sınai Mülkiyet Hakları Açısından Türkiye ve Uluslararası Alandaki Görünümü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2018.

PAUL I. KRAVETZ, "Copyright Protection of Computer Programs," Journal of the Patent and Trademark Office Society, January 1998, V. 80, I. 1.

RICHARD A. POSNER, "The Eighth Annual Honorable Helen Wilson Nies Memorial Lecture in Intellectual Property Law - Do We Have Too Many Intellectual Property Rights", Marquette Intellectual Property Law Review 9, Summer 2005, I. 2.

SELİN ÖZDEN, Karşılaştırmalı hukukta bilgisayar programlarının korunması, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2007.

ŞENER DALYAN, Bilgisayar Programlarının Fikri Hukukta Korunması, Ankara 2009.

TUĞBA AKDEMİR KAMALI, Bilgisayar Programlarındaki Değişikliklerin Sonuçları, Ankara 2019.

WILLIAM F. PATRY/ RICHARD A. POSNER, "Fair Use and Statutory Reform in the Wake of Eldred," California Law Review 92, December 2004, I. 6.

YEONG ZEE KIN, "Getting the Shoe to Fit: Fine-Tuning Copyright Protection for Computer Programs", Singapore Law Review, 1997, I. 18.

KAYNAKÇA

ABDULLAH ÇELİK, Fikir ve sanat eserleri üzerindeki çoğaltma ve yayma haklarının ihlali, ihlalin sonuçları, Doktora Tezi, İzmir 2010.

ALEX JONES, "The Protection of Computer Programs under TRIPS: The Subject Matter Issue", Journal of Law and Information Science, 1999, C. 10, S. 1.

CANAN KÜÇÜKALİ, "Bilgisayar Programlarının Fikri Mülkiyet Kapsamında Korunması", İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Covid-19 Sosyal Bilimler Özel Sayısı, Bahar 2020, S. 37.

EDUCOM, "Using Software: A Guide to the Ethical and Legal Use of Software for Members of the Academic Community", https://wustl.edu/about/compliance-policies/computers-internet-policies/legal-ethical-software-use/ (Erişim tarihi: 27.05.2022).

İLHAMİ GÜNEŞ, Fikir ve Sanat Eserleri Hukuku, Ankara 2022.

KERİM ARSLAN, Bilişim ve Yazılım Teknolojilerinin Fikri ve Sınai Mülkiyet Hakları Açısından Türkiye ve Uluslararası Alandaki Görünümü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2018.

PAUL I. KRAVETZ, "Copyright Protection of Computer Programs," Journal of the Patent and Trademark Office Society, Ocak 1998, C. 80, S. 1.

RICHARD A. POSNER, "The Eighth Annual Honorable Helen Wilson Nies Memorial Lecture in Intellectual Property Law - Do We Have Too Many Intellectual Property Rights", Marquette Intellectual Property Law Review 9, Yaz 2005, S. 2.

SELİN ÖZDEN, Karşılaştırmalı hukukta bilgisayar programlarının korunması, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2007.

ŞENER DALYAN, Bilgisayar Programlarının Fikri Hukukta Korunması, Ankara 2009.

TUĞBA AKDEMİR KAMALI, Bilgisayar Programlarındaki Değişikliklerin Sonuçları, Ankara 2019.

WILLIAM F. PATRY/ RICHARD A. POSNER, "Fair Use and Statutory Reform in the Wake of Eldred," California Law Review 92, Aralık 2004, S. 6.

YEONG ZEE KIN, "Getting the Shoe to Fit: Fine-Tuning Copyright Protection for Computer Programs", Singapore Law Review, 1997, S. 18.

HUKUKİ YOLDAN EDİNİLMEMİŞ OLAN İNTERNET ÜZERİNDEKİ LİSANSSIZ PROGRAMLARI İNDİRMEK, TELİF HAKKI İHLALİ TEŞKİL EDECEKTİR. ÖTE YANDAN LİSANSSIZ PROGRAMI İNDİREN VE KULLANAN KİŞİNİN, BU PROGRAMI BİR İŞLETMENİN FAALİYETİ KAPSAMINDA GERÇEKLEŞTİRİYOR OLMASI HALİNDE; FSEK MD. 66 KAPSAMINDA İŞLETMENİN SORUMLULUĞU DA GÜNDEME GELECEKTİR.